

[Forsvarsministeren.]

i, at man på det foreliggende grundlag kan skride til den foranstaltning, som det ærede medlem her gerne ville have gennemført.

Det ærede kommunistiske parti har jo stillet et ændringsforslag; om indholdet deraf har jeg også haft lejlighed til at udtale mig ved første behandling, det kan jeg henvise til, og jeg må på den baggrund anbefale at stemme imod dette ændringsforslag. Jeg vil yderligere tilføje, at det er rigsdagens opgave, dens pligt og ret at træffe de afgørelser, der står i forbindelse med Danmarks tilslutning til Atlanterhavspagten og det grundlag for vor udenrigspolitik og forsvarspolitik, som her er etableret, og altså også dens ret og pligt at træffe den afgørelse, der nu forestår i løbet af kortere tid i det høje ting.

Må jeg iøvrigt uden at indlade mig i nogen diskussion med det kommunistiske parti og den kommunistiske ordfører — det finder jeg ørkesløst — sige, at på mig virker det næsten uhyggeligt, men tillige meget karakteristisk, at det ærede medlem hr. Alfred Jensen står som en fanatisk forsvarer af et bestemt fremmed land og dets politik i dag udadtil og indadtil, i lyst og nød, til alle mulige tidspunkter, og at han og hans parti nu engang har indstillet sig på her i tilværelsen, i hvert fald i den politiske tilværelse, at gå ærbødigt med næsen i lændehøjde efter et bestemt land og naturligtvis i den del af lændepartiet, der vender bagud, og formentlig vil vi få at se det meste af denne garde rykke frem i dagens løb i den samme gåsegang. På den baggrund, som det ærede medlem selv skaber ved sine udtalelser, i hvilke jo hans problembehandling for de 80 pct.s vedkommende drejer sig om et helt andet land, virker den opfordring, det ærede medlem kom med om at undgå kaprustningen, som krokodilletårer. Jeg synes, at en sådan opfordring, fremsat af det ærede medlem i denne sal med den baggrund, som han selv skaber sig, er hult og meningsløst frase-mageri. Jeg synes i det hele taget, at vore hjemlige Nordkoreanere skulle skaffe sig en bedre international baggrund i deres forsøg på at vende tingene på hovedet.

Jeg vil blot til slut til det ærede medlem og hans parti sige, at jo flere desperate angreb der fremkommer fra danske kommunisters side på den pagt, som vi i dag drøfter nogle konsekvenser af, jo mere tror jeg, at den tænksumme del af den danske befolkning — og det er hovedparten — vil sige, at den er på den sikre side, når den vender sig imod de kommunistiske

appeller og de meget let gennemskuelige manøvrer både her og andetsteds.

Udenrigsministeren (Ole Bjørn Kraft):

Efter den udførlige redegørelse, som den højtærede forsvarsminister har fremsat om de problemer, der i dag er til debat her i tinget, kan jeg fatte mig i stor korthed. Jeg har kun ganske enkelte bemærkninger i anledning af nogle spørgsmål eller udtalelser, der synes direkte fremsat til mig. Således sagde det ærede medlem hr. Johs. Christiansen, at vi ved denne vedtagelse om Vesttysklands deltagelse i det fælleseuropæiske forsvar fra den danske regerings og rigsdags side havde et ubegribeligt hastværk, og det ærede medlem bemærkede yderligere, at han havde læst i bladene, at de amerikanske ambassadører i Europa var kaldt sammen til en drøftelse af det tyske problem. Jeg bliver nødt til i den anledning at sige, at det ærede medlem hr. Johs. Christiansen bør holde fast ved, hvad det er, der foregår her i dag, og hvad det er, vi stemmer om. Det, der forhandles om, er den danske rigsdags godkendelse af de beslutninger, der blev truffet på Bruxelleskonferencen, og et led i disse beslutninger er den plan, som nu forelægges den vesttyske regering til Vesttysklands inddragning i det fælleseuropæiske forsvar. For denne plan har alle stater, der deltager i Atlantpagten, stemt, også Amerika og Norge, alle stater; vi har gjort det, men vi har gjort det med det forbehold, at for at planen kunne træde i kraft, måtte man have den danske rigsdags tilslutning dertil. Der er med andre ord ingen sammenhæng mellem denne sammenkaldelse af de amerikanske repræsentanter i Europa til en almindelig drøftelse af de vesttyske forhold og dette, at vi her i dag har denne debat og foretager denne afstemning; Amerika har godkendt det, der skete i Bruxelles. Men i det hele taget synes der stadig hos det ærede medlem at være nogen uklarhed over, hvad der her er tale om. Det er i så fald ikke regeringens, ikke flertallets og ikke udvalgets skyld, for vi har fuldstændig klarlagt, hvad det er, det drejer sig om, nemlig denne ganske bestemte plan, som nu er til forhandling med den vesttyske regering. Hvis planen bliver ændret, da skal de nye planer, som eventuelt måtte udkastes, atter forelægges til godkendelse i Atlantpagtrådet, i hvilket Danmark deltager, og hvor hver enkelt stat har ret til at modsætte sig en løsning. Der er altså ikke tale om nogen ubegribelig hast; der er tale om, at vi, fordi vor forfatning byder det, i lighed med,